

di snežnih zametov velike zamude, je prišlo do več manjših nesreč vsled trčenja in iztirjenja vlakov. Vendar pa so skoraj vse te nesreče ostale brez človeških žrtev. Težja ne sreča pa se je pripetila v Bosni na progi Ilijaš—Okruglica. O priliki zadnjega poplava je neki sicer mali potok izpodjedel železniški nasip. V soboto dopoldne je vozil na tej progi tovorni vlak, naložen večinoma z lesom. Ko je vlak privozil do malega mostiča, se je izpodjedeni nasip zrušil in celi vlak je zdrčal v več metrov globok prepad. Strojvodja in kurjač sta bila na mestu mrtva, ostali sprevodniki vlaka pa so bili vsi več ali manj težko ranjeni. Zelo velik je materijalna škoda, ker so lokomotiva in skoro vsi vagoni popolnoma razbiti. Krivda leži na železniški upravi, ki ni pravočasno poskrbela za popravilo nasipa in mostu. — Bolj nenavadna nesreča je doletela prvi osební vlak, ki je odpeljal iz Zagreba po zadnjih snežnih zametih proti Splitu. Vlak je moral na nekaterih mestih voziti zelo počasi. To priliko so skušali izrabiti doslej še neznani zločinci. V bližini postaje Jasenice so z nekega hriba zvalili na vlak dve veliki skali. Strojvodja je k sreči še pravočasno zapazil nevarnost ter je povečal brzino vlaka. Vsled tega skali nista dosegli proge pred lokomotivo, marveč sta z vso silo zadeli v vagon II. razreda. Udarec je bil tako silen, da so se zlomila vagonjska vrata ter hudo poškodovala vagonjska stena. To pa je imelo za posledico, da sta se obe skali odbili ter padli na tla poleg proge. Zločinci so očividno skušali na ta način ustaviti vlak, da bi lahko izprovali potnike. Vlak je brez nadaljnjih težko privozil do postaje, kjer so morali poškodovani vagon izločiti. O napadu obveščeno orožništvo je takoj uvedlo zasledovanje zločincev, katerim pa je uspelo, da so kljub visokemu snegu izginili neznano kam.

Vlak se ustavi v Murški Soboti blizu farne cerkve, ki je res prava umetnina. Če torej prideš v to ljubko prestolico Slovenske Krajine, ogled si rimsko-katoliško cerkev! Ne daleč od te cerkve se nahaja začasno poslopje dijaškega zavoda »Martinišča«. Je majhno, neprimerno in pretesno, zato se dela prav pridno za zidanje novega zavoda. Del središtev naj bi prišel iz loterije, ki je že poznana po celi Sloveniji. Srečke so po 5 Din. Dobijo se v lavanlinski škofiji na vseh župniščih in pri nekaterih dijakih v Mariboru. Zrebanje je preloženo.

Razbojniki v Slavoniji. Po Slavoniji ropa in krade že dalje časa tolpa razbojnikov, ki ji načeljuje baje edini dosedaj preostali član Čarugine tolpe, Prpič mali. Roparji so maskirani, skrivajo se v neprehodnih slavonških gozdovih.

Tolpe gladnih volkov v Hercegovini. V Dobrem Dolu v Hercegovini je napadla te dni tolpa gladnih volkov stajo nekega seljaka. Ker ljudje nimajo pušk, so se zaprli v hiše in čakali, da so se volkovi nažrli in odšli. Volkovi so raztrgali samo enemu kmetu 19 ovac. O sličnih slučajih poročajo tudi iz drugih krajev v Hercegovini.

Za dijaško kuhinjo se je nabralo na gostiji gospoda Franca Sagadin in soproge Marije v Kočnem pri Laporju 320 Din. — Iskreni: Bog plačaj!

Ob posvetitvi hiše g. Cvilaka v Nebovi, župnija Sv. Peter pri Mariboru se je nabralo za dijaško kuhinjo 207 Din 50 para. Bog povrn!

Za dijaško semenišče v Mariboru so zbrali gostje na gostiji Dagonič—Elsnik v Gačniku pri Jarenini 103 Din. Bog povrn! Darujte za dijaško semenišče.

Novo knjige za naše lante. »Sv. Alojzij«, lepa knjiga, namenjena mladim srcem, posebno mladeničem. Knjiga obsega tudi lepo število slik. Za božično darilo najprikladnejša. Cena 20 Din, vezana 25 Din. — »Sv. Stanislav«, velik slovanski svetnik in zaščitnik katoliških mladenčev. Kdor želi tega svetega mladeniča поблиžje poznati, naj si naroči to knjigo. Pisana je kakor lepa povest, okrašena s številnimi slikami. Cena je 20 Din, vezana 25 Din, oziroma 30 Din. — Naročaje v tiskarni sv. Cirila v Mariboru, Koroška cesta 5.

Bratovščina (apostolstvo) sv. Cirila in Metoda v Mariboru priporoča: 1. dr. Franc Grivec: Slovanska apostola sv. Ciril in Metod. Knjiga, ki je ravnokar izšla, je ena najlepših in najcenejših slovanskih knjig, ki spada v vsako zavedno slovensko hišo. Cena broširanemu izvodu brez poštnine je 15 Din, v platno vezanemu izvodu 28 Din. 2. Apostolski molitvenik, izvod po 5 Din. 3. Vzhodni slavospev v čast Srcu Jezusovemu za zedinjenje (molitvena ura) izvod po 1 Din. 4. Umetniške razglednice slovanskih apostolov sv. Cirila in Metoda in Matere Božje (v bakrotisku) po 1 Din. Vsa naročila se naj pošljejo na naslov: Bratovščina sv. Cirila in Metoda, Maribor, Glavni trg 7. Kdor pride sam v Maribor, dobi navedene knjige pri upravi, ki je pa v šk. dijaškem semenišču. Naznanja se tudi, da bodo sprejemne pobornice te dni dotiskane in jih takoj, ko jih dobimo, razpoložemo ob enem z nabiralnimi polami.

Upraviteljstvo drž. osnovne šole v Gornji Radgoni izpolnjuje prijetno dolžnost, da se tem potom najiskrenejše zahvaljuje vsem darovalcem za obdaritev revnih učencev ob priliki prireditve Miklavževega večera in to zlasti vsem onim, ki so v ta namen bogato prispevali z raznimi potrebščinami in jestvinami! Tudi v denarju je šolsko upraviteljstvo sprejelo več zneskov, med drugimi po 200 Din: župan dr. Boezio in notar Požun, po 100 Din: zdravnik dr. Breznik, Sollar in lovcil g. A. Korošec. Vsem darovalcem najlepša hvala! K. Mavrič, šol. upravitelj.

Naznanjamo, da se zopet vrši letos velika božična prodaja v vseh oddelkih in prostorih veletrgovine R. Stermečki, Celje, po globoko znižanih cenah. 1652

Hočete se brez nevarnosti rešiti giba, revmatizma, hokeksusa in išiasa, tako se imenuje poučna brošura, katero dobite na zahtevo brezplačno od firme August Märzke, Berlin — Wilmsdorf, Bruchsalerstrasse 5 ter Vasa ob enem opozarjamo na prilogo te trdke, ki je priložena današnjim številki.

Slovenjebistriški okraj! Vsakdo naj se prepriča, kako dobro in poceni kupi v novi A. Pinter naslednikovi trgovini pri farni cerkvi v Slov. Bistrici. 1726

Porota.

MARIBORSKA POROTA.

Dne 9. t. m. se je pričelo pred mariborskim porotnim sodiščem zimsko porotno zasedanje. Prvega dne sta se vršili dve razpravi, prva proti morilcu Pečovniku, druga pa proti poštnemu slugi Schusterju.

Nä smrt obsojeni dobil 10 let ječe.

V jesenskem porotnem zasedanju je prišel pred sodišče Ivan Pečovnik od Sv. Pavla pri Preboldu. Bil je ra-

di umora obsojen na smrt. Obsodbo je zagrebško vrhovno sodišče razveljavilo in odredilo novo razpravo, ki se je vršila dne 9. t. m. Ivan Pečovnik je v noči od 10. na 11. oktobra 1925 skušal okrahati posestnika Ivana Gatornika v Javorju pri Črni, pri katerem je svoječasno služil za hlapca. Splazil se je v hišo zvečer, dokler so bila vežna vrata še odprta. Ponoči, ko je v hiši vse zaspalo, je šel v sobo, kjer so bile shranjene obleke hlapcev in kjer je spala dekla Elizabeta Molar. Ropot je dekle prebudil in spoznala je v tatu nekdanjega hlapca. V strahu, da ga ne izda, jo je Pečovnik zadavil. Po izvršenem zločinu je pobral hlapcem obleko ter pobegnil. Aretirali so ga šele 6. febr. 1926 v St. Pavlu. Dejanje je priznal, trdil pa je, da so ga k temu zapeljali drugi hlapci, ker jih je Molarjeva vedno tožila pri gospodarju. Pred prvo obsodbo se je skušal v zaporu obesiti, pa so ga v zadnjem hipu rešili. Pečovnik je bil obsojen na deset let ječe in tri leta prisilne delavnice.

Poneverba poštnega denarja.

Druga razprava se je vršila proti Marku Schusterju, uslužbencu na mariborski kolodvorski pošti. Dne 26. jul. 1926 je izmaknil v uradu denarno vrečo z 125.489 Din gotovine. Podobno tatvino je izvršil že kot poštni nastavljenec v Avstriji. V Moosburgu na Koroškem je bil poštni sel. Poneveril je 9 milijonov avstrijskih kron, katere mu jih je izročila neka stranka, da jih odda na pošto. Obsojen je bil od sodišča v Celovcu na tri mesece zapor in odpuščen iz službe. Po prestani kazni je šel v Jugoslavijo, kjer se je predstavljal kot koroški begunec ter kmalu dobil službo kot poštni sluga na kolodvorski pošti v Mariboru. Dne 26. julija je pregledoval skupno z neko uradnico iz inozemstva došle vreče, v katerih prihajajo mali paketi iz inozemstva. V eni takih vreč, ki je prišla iz Dunaja, je bilo 11 paketov, namenjenih za carinsko pošto v Zagrebu. V enem je poslala banka »Praha« iz Čehoslovaške podružnici Narodne banke šop bankovcev v skupni svoti 125.000 Din. Paket je bil označen z vrednostjo 4000 šK. Prepričan, da bo v paketu najmanj tolika vrednost, je sklenil, da se ga polasti, in med tem, ko je uradnica štela druge pakete, je tega hitro skril pod obleko. Doma je denar spravil v kovček in začelo se je zanj veselo življenje in popivanje v raznih družbah. Vozil se je z izvoščeki iz ene gostilne v drugo. Njegovi gospodinj, kateri preje često ni mogel niti stanovanja plačati, je postalo razpisno življenje sumljivo in nekoč, ko Schusterja ni bilo doma, mu je pregledala kovček ter našla v njem veliko množino bankovcev. Obvestila je policijo in pošto, ki je med tem že tudi zaznala za tatvino ter slučaj preiskovala. Schuster je bil aretiran in na podlagi dokazov je slednjič priznal tatvino. Našli so pri njem še 110.213 Din, ostalo je že zapravil. Schuster je pri obravnavi krivdo priznal v polnem obsegu. Porotniki so se izjavili, da je izvršil tatvino pod 10.000 Din, ker je bil izvršil tatvino v mnenju, da je vseboval paket 4000 šK. Obsojen je bil radi tega na dve leti težke ječe s tedenskim postom.

Umor v vinogradu.

Dne 9. maja t. l. so našli ljudje v Vitanu pri Vodrančih posestnika Leopolda Praterja mrtvega pred njegovo kletjo. Imel je popolnoma razbito lobanjo, poleg njega pa so ležali štirje polomljeni in okrvavljeni vinogradski koli, s katerimi so neznani zločinci svojo žrtev ubili. Preiskava, katero so izvršili orožniki, je kmalu pokazala pravo sled. Na licu mesta je bil najden naglavni robec, s katerim se je ugotovilo, da je bil last Praterjeve dekle Marije Nemec. Bila je aretirana in kmalu je izdala vso družbo, ki je zločin izvršila. Na podlagi njenih izpovedb so bili aretirani brata Martin in Vincenc Ivanuša in Ana Trstenjak. Navedeni so se zagovarjali pred porotnim sodiščem že v jesenskem zasedanju. Razprava pa je bila radi zaslišanja novih prič preložena. Zločin je bil po priznanju obdolženec izvršen na sledeči način: Posestnik Leopold Prater iz Vodrančev je posedoval v Vitanu vinograd s kletjo. Par tednov pred žalostno smrtjo je opazil, da mu izginja iz nje gove zidanice vino. V noči od 8. na 9. maja je šel iz Vuzmetincev mimo svoje zidanice domov. V kleti je zaslišal govorec ter šel pogledat. Našel je tam omenjeno družbo, ki se je gostila z njegovim vinom. Med njimi je opazil svojo dekle Marijo Nemec, jo zgrabil za lase ter ji potegnil z glave robec. Obe dekleti sta planili iz kleti, Prater pa za njima. Pri tem je naletel na brata Ivanuša, ki sta planila nad njega s koli. Obe ženski sta ju vzpodbujali z besedami: »Udarite ga, le udari ga!« in: »Vzemi nož, zakolji ga!« Oba Ivanuša sta mlatala po Praterju toliko časa, dokler se ni več premaknil. Posebno se je odlikoval Martin Ivanuša, katerega je moral njegov brat Vincenc celo držati, da še ni dalje udrihal po žrtvi, ki je bila že mrtva. Pri aretaciji so Trstenjarkova in brata Ivanuša zločin odločno tajili ter se zagovarjali, da so takrat spali doma. Šele v zaporu so vse priznali. Na podlagi pravdoreka porotnikov je bil Martin Ivanuša obsojen na štiri leta težke ječe, ostali pa na dva meseca zapor, katerega pa so prestali že v preiskovalnem zaporu.

Sleparija.

Dne 11. decembra dop. bi se morala vršiti razprava po per bivšega carinskega posrednika v Mariboru Tihomiru Milošević, ki je leta 1921 opeharil izvoznika Savo Jurčiča za 30.000 Din. Po slepariji je pobegnil v Srbijo, odkoder se seveda smeje vsem pozivom našega okrožnega sodišča. Na razpravo v soboto sploh ni prišel in radi tega se ni mogla vršiti.

Nasilen zet.

Popoldan se je vršila razprava proti Jožefu Korošec, delavcu v Partinju. Obtožnica mu očita, da je dne 6. avgusta t. l. napadel v Partinju svojega tasta Valentina Dominika, ga tolkel po glavi s pestmi in cepičem ter ga slednjič s tako silo vrgel ob posteljo, da so starčku otrpnili možgani ter je na posledici tega umrl. Naslednjega dne, 7. avgusta, se je napolil v Kremberg k posestniku Deutschman, kamor je bila pobegnila njegova žena, ker jo je vedno pretepal. Vdrl je pri Deutschmanu v hišo ter navalil na ženo z nožem. Zadal ji je več nevarnih ran in da ga domači niso hitro razorožili, bi bil ženo sigurno umoril. Obdolženec je nato okradel Deutschmana. Odsel mu je nekaj perila in manjšo svoto denarja. Zagovarja se, da se sploh ne za-

veda, kako je dejanje izvršil, kar pa nikakor ne drži, ker se popolnoma točno spominja vseh podrobnosti pred in po divjaškem napadu na tasta in svojo ženo. Korošec je dejanje priznal. Porotniki so potrdili vprašanje uboja s pripombo, da je izvršil dejanje v hipni zmedenosti. Na podlagi tega pravdoreka je bil oproščen, obsojen pa je bil radi napada na svojo ženo na tri mesece zapor, ki ga je pa odsedel že v preiskovalnem zaporu.

Tatinska dekla.

Dne 13. decembra sta stala pred porotniki dekla posestnika Rajšpa iz Svetincev Magdalena Vuzem in njen ljubček, želarski sin Anton Kocmut iz Janževega vrha. M. Vuzem je služila pri Francu Rajšp 15 let ter je bila radi tega v hiši čisto domača. Vse so ji zaupali, kar jo je spravilo v skušnjava. Vedela je, da ima njen gospodar shranjen denar v omari. Dogovorila se je nato s svojim ljubčkom Kocmutom, da se bodeta tega denarja skupno polastila. Kocmut se je, kakor je bilo dogovorjeno, skril v svinjski hlev in na dan znak, ko ni bilo gospodarja doma, je šel v hišo ter skupaj z dekle odprl omaro. Vzel je iz nje 11.300 Din, Magdalena pa zase še 7000 Din. Denar sta skrila na podstrešju. Tatvina pa je bila kmalu opažena, aretirana je bila domača dekla, ki je vse priznala. Razprava je bila v svrhu zaslišanja novih prič preložena.

Poneverba.

Popoldne je stal pred porotniki pekovski pomočnik iz Vojnika Jožef Kuzman. Dne 27. oktobra 1922 je poneveril v Framu svoji gospodinj 12.500 Din. Kuzman je bil zaposlen v pekarni Böhm kot pomočnik. Stanoval je pri Josepini Pohor. Ta ga je dne 27. oktobra 1922 poslala v Maribor z svoto 12.500 Din, da jih izroči Francu Stiblecu, kateremu je bila prodala hišo, ko pa se je kupčija razdrila, je vrnila predplačilo. Kuzman se je napolil v Maribor, denarja pa ni izročil Stiblecu, ampak začel v mestu po raznih krémah popivati. Prenočil je v družbi sumljivih žensk v neki gostilni, zjutraj pa jih je na policiji obdolžil, da so mu ukradle 45.000 kron. Še predno se je ta obdolžitev izkazala kot neresnična, je Kuzman pobegnil iz Maribora, ter se potepal po raznih krajih. Izvršil je po lastnem priznanju več tatvin in goljufov. Dne 21. oktobra t. l. pa je bil obdolženec v Bakru aretiran radi hudodelstva javnega nasilstva. Pri zaslišanju na policiji je priznal tudi goljufo, izvršeno z denarjem Pohorjeve. Poslali so ga iz Bakra mariborskemu okrožnemu sodišču, kjer je prišel pred poroto. Kuzman je bil obsojen na 16 mesecev ječe.

CELJSKA POROTA.

Žrtve alkohola.

Dne 13. t. m. se je pričelo v Celju pred okrožnim sodiščem zasedanje porote. Takoj prvega dne sta prišla na vrsto dva uboja, katerega je povzročil alkohol.

Prvi se je zagovarjal radi uboja rudar Franc Krajšek iz Trbovelj. Dne 18. septembra je pil skupaj z rudarjem Ivanom Martinčičem v kleti Gvidona Počivavšek. Že v gostilni sta se kregala, po odhodu pa sta se resno sprijela. Obdolženec je Martinčiča sunil z nožem v obraz s tako silo, da mu je prerezal mišice do kosti ter poškodoval vratno žilo. Martinčič je na posledicah zadobljene poškodbe kmalu izdihnil. Porotniki so potrdili vprašanje uboja in Krajšek je bil obsojen na 3 leta ječe.

Popoldan je prišel pred porotnike 25letni krojaški pomočnik iz Slovenjgradca Jurij Pižeta. V noči od 21. na 22. avgusta je po odhodu iz gostilne sunil z nožem v hrbet Antona Rojca ter ga tako težko poškodoval, da je Rojce že kmalu nato umrl v bolnici. Obdolženec se je zagovarjal, da je bil popolnoma pijan, kar so pa priče zanikale. Porotniki so soglasno potrdili vprašanje uboja in Pižeta je bil obsojen na 2 leti težke ječe.

Pisma iz domačih krajev.

Sv. Peter pri Mariboru. Moj prijatelj Korl iz Središča me je debelo pogledal ter rekel: »Kaj pa tvoj Sēpteter dela?« »Gospodarja« beri, sem mu odgovoril. Zato prosim, visokovredni gospod urednik, da sprejmete naslednje vrstice v predale našega ljubega »Slovenskega Gospodarja«. Sēpteterčani nismo kar tako. Miklavž nas je obiskal ter obdaroval vse šolarje; odraščeni pa je dal obilo lepih nauk; v nemo šē, če se jih bodo prijeli. Je pač tako kakor pri stavljenu osepnik ali koz: se prime ali pa se ne prime. V nedeljo, dne 12. t. m. je obiskal Miklavž Grušovo. Sv. Miklavžu bi priporočali, da bi poslal nekaj prav hudih parkljev k Sv. Marjeti, da se ne bodo tako grozomsko bahali. — Isto nedeljo je priredilo Sadjarsko društvo občni zbor ter zelo zanimivo in poučno predavanje o snazenju sadja itd. Vsi številni udeleženci smo gospodu predavatelju iz srca hvaležni. — Korl, potrpi! Še več novic zveš. V nedeljo, 19. decembra po rani maši občni zbor krajevne organizacije SLS. Upamo, da nam bo Prosvetna zveza poslala predavatelja-strokovnjaka. Popoldne, 19. decembra bo priredil orliški krožek božičnico s prav mično igro »Junak«, ki še nikjer ni igrala ter novost »Jezušek, pridil«. Namerje igraica je novost. To povem zaradi Korla. Po Božičnu prirede učenke nekaj lepega, a po Novem letu se misli postaviti Marijina družba z misijonsko igro. Pa le ne spimo, kakor nas je nekdo počastil v »Gospodarju«. Radovedni smo, koliko Marjetčanov bo posetilo naše priredilve. Oh, saj bi tudi mi radi šli k Sv. Marjeti na igre, pa ... jih menda ni. — Kaj pa volitve? Eh, saj ga nē Sēpteterčana, ki bi se izneveril dr. Korošcu in Zebotu. Kakor dosedaj, tako homo tudi 23. januarja vsi vrgli krogljico v skrinjico Slovenske ljudske stranke. Smo že tako navajeni, in značajni tudi hočemo biti. Upamo, da se bo volilni boj vršil v dostojni obliki. Od naše strani se bo. — Marjetčani nas strašijo, češ, z Društvenim domo ste se zaleteli. Zaleteli bi se, če bi začeli zidati, pa bi imeli premalo denarja. Oh, za take nas pa res ni treba imeti! Ko bodo boljše letine, bomo tudi z zidanjem doma začeli. Pa vi tam ob Pesnici zidajte! Peska imate dovolj. — Toliko za danes, da ne boste mislili, da smo mrknili. Korl, serbus!

Sv. Marjeta niže Ptuj. Imamo več novic, četudi ne najboljših. V zadnjem času je bilo kaznovanih več voznikov, ker niso imeni nobenih, oziroma ne točno po predpisu narejenih tablic na vozilih. To ljudi precej razburja, posebno ker teh tablic na sosednem Hrvaškem ni. V poslednjem času si je dalo več jih narediti te tablice v cirilici, ne sicer, da bi s tem kazali svojo »državotvornost« ali pa delali propagando za srbske pismenke, temveč za to, da vsak nebodigatreba ne ve, kdo se pelje na vozu. Sploh so ljudje mnenja, da bi bilo umestnejše, ko bi tudi vozovi